

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 17.062 van 13 oktober 2008
in de zaak RvV X II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Gent, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slovaakse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent van 16 juni 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 2 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2008.

Gelet op de beschikking van 29 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt verplaatst van 6 oktober 2008 naar 7 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 14 oktober 2007 België is binnen-gekomen, diende op 5 december 2007 een aanvraag in tot vestiging met het oog op het uitoefenen van een zelfstandige activiteit.

1.2. Op 16 juni 2008 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster dezelfde dag ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving (...) geweigerd.

Reden van de beslissing (2):

(...)

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie: Betrokkene heeft geen bewijzen van zelfstandige activiteit overgemaakt.

Betrokkene dient volgend document over te maken: volledig uittreksel uit de Kruispuntbank voor Ondernemingen. (...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. De rechtspleging.

In de mate dat de raadsman van verweerder in de nota aangeeft dat de Belgische Staat vrijwillig wenst tussen te komen, moet worden gesteld dat de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, behoudens hetgeen is gesteld in artikel 39/72 van deze wet, noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorzien in de mogelijkheid tot tussenkomst. Een tussenkomst dient evenwel steeds een wettelijke grondslag te hebben (cfr. Adv.RvS, afdeling wetgeving, nr. 41.597/4, *BS 28 december 2006*). Het verzoek tot tussenkomst kan derhalve niet ingewilligd worden.

3. Gegrondheid van het beroep.

3.1. In een eerste middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt tevens dat een manifeste beoordelingsfout werd begaan.

Wat de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht betreft, dient te worden gesteld dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op grond waarvan deze werd genomen. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 51 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen duidelijk gemotiveerd dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Verder wordt toegelicht dat zij geen bewijzen heeft overgemaakt van haar zelfstandige activiteit en dat zij een volledig uittreksel uit de Kruispuntbank voor Ondernemingen dient over te maken. Daargelaten de vraag of verzoekster enig stuk heeft neergelegd ter ondersteuning van haar aanvraag – zij toont dit immers niet aan – moet worden benadrukt dat, in tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te veronderstellen, de motiveringsplicht niet inhoudt dat het bestuur verplicht zou zijn om stukken die in het kader van een beslissing niet dienstig zijn te bespreken. De Raad besluit derhalve dat verzoekster niet duidelijk maakt op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens deze beslissing werd genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

De stelling van verzoekster dat zij nooit de intentie heeft gehad om zich als zelfstandige in België te vestigen, vindt geen steun in het administratief dossier. Uit het inlichtingenbulletin blijkt immers dat verzoekster heeft aangegeven een zelfstandige activiteit in België te willen uitoefenen. Verzoekster ondertekende dit document, zodat zij niet kan voorhouden dat zij het bestaan en de inhoud ervan niet kent. Een manifeste beoordelingsfout wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Verzoekster blijft verder in gebreke om enige schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan te tonen.

Het eerste middel is ongegrond.

3.2. In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Verzoekster betoogt dat zij zwanger is en daarom niet kan reizen. Zij stelt dat een weigering van de verklaring tot inschrijving tot gevolg heeft dat zij niet langer op het grondgebied kan verblijven en de facto gedwongen wordt België te verlaten.

Er moet evenwel vastgesteld worden dat de bestreden beslissing geenszins tot gevolg heeft dat verzoekster het grondgebied onmiddellijk dient te verlaten. Aan verzoekster wordt immers een termijn van één maand toegekend om de ontbrekende documenten voor te leggen en haar toe te laten alsnog een verblijf van meer dan drie maanden te verwerven. Verzoekster legt, los van de vraag of een zwangerschap een vrouw verhindert om naar een land binnen de Europese Unie te reizen, daarnaast ook geen enkel overtuigingsstuk voor waaruit haar zwangerschap zou blijken.

Verzoekster toont met haar beweringen derhalve geen schending aan van de artikelen 3 en 8 van het EVRM.

Het tweede middel is ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend en acht door:

dhr. G. DE BOECK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
-------------------	--

dhr. T. LEYSEN,	griffier.
-----------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

G. DE BOECK.